

де. Я оный, цюто вѣше пріалз петь-тѣ (таланта,) отиде и работи сз тѣхъ, и придоби дрѣги петь таланта. Подобно и онзи, който вѣше пріалз два-та, придоби и той дрѣги два. Я онзи, цюто вѣше пріалз единымъ, отиде, та раскопа вх земля-та, и скры сребро-то на господара си. Олѣдз много врѣма доде господарь-тх на тыа слѣги, и вижда смѣтка сз тѣхъ. И доде онзи, който вѣше пріалз петь-тѣ таланта, донесе дрѣги петь таланта, и рече: Господарю, петь таланта ми прѣдаде; ето, дрѣги петь таланта придовихъ врьхъ тѣхъ. И рече мѣ Господарь-тх мѣ: добръ, рабе добрый и вѣрный! на малко-то си былъ вѣренъ; надз много цѣ та постави; влѣзъ вх радость-та на господара си. Доде и онзи, цюто вѣше пріалз два таланта, и рече: Господарю, два таланта ми прѣдаде; ето, дрѣги два таланта придовихъ врьхъ тѣхъ. Рече мѣ Господарь-тх мѣ: добръ, рабе добрый и вѣрный! на малко-то си былъ вѣренъ; надз много цѣ та постави; влѣзъ вх радость-та на господара си. Пристѣпи и онзи, който вѣше пріалз единымъ талантъ, и рече: господарю! азъ та знаахъ чѣ си человекъ жестокъ; чѣ жжнешъ, гдѣто не си сѣалъ, и сзбирашъ, отъ гдѣто не си распржсналъ; И зацюто сѣ убоахъ, отидохъ и скрыхъ таланта ти вх земля-та; ето, имашъ твое-то си. Я господарь-тх мѣ отговори, и рече мѣ: рабе лѣкавый и лѣнивый! знааше чѣ жжнъ гдѣто не сѣалъ, и сзбирамъ отъ гдѣто не

сѣмъ распржсналъ: като е тжй трѣбаше ты да дадешъ сребро-то ми на банкеры-ты, и когато си додахъ, да быхъ зель мое-то сз лихва. Зѣмете прочее отъ него таланта, и дайте го на оногова, който има дѣсатъ-тѣ таланта. Зацюто на сѣкого, който има, цѣ мѣ сѣ даде, и цѣ мѣ сѣ прѣмножи; а отъ оногова, който иѣма, и това цюто има, цѣ сѣ земе отъ него. И непотрѣбнымъ (тоа) рабъ хвѣрлете го вх вѣншна-та тъмнота; тамъ цѣ вѣде плачь и скжрцаніе сз зжбы. Това като казваше, извыка, (и рече): който има уши да слѣша, нека слѣша.

Вх понедѣльникъ на зі: недѣла,

Отъ Марка, зачало 48.

Вх онова врѣма, като излизаше Исусъ изъ Іерихонъ, и ученицы-ти мѣ, и много народъ, Тимѣевый сынъ Бартимей слѣпый сѣдалъ при пѣта, та просаше. И като чю чѣ е Исусъ Назоранинъ, начала да выка, и да дѣла: Сыне давидовъ, Исусе! помилѣй мѣ. И мнозина мѣ запрѣтаваха да млжкне; но той оцѣ повече выкаше: Сыне давидовъ, помилѣй мѣ! И спрѣсѣ Исусъ, и рече да го повыкатъ; и повыкаха слѣпымъ и рѣкоха мѣ: имай дѣрзновение, стани; выка та. И той си хвѣрли дрѣха-та, и стана та доде при Исуса. Отговори Исусъ, и рече мѣ! какѣо, и скашъ да ти направъ? а слѣпый мѣ рече: Учителю! да проглѣдна. И Исусъ мѣ рече: иди, вѣра-та твоя та исцѣли, и тѣтакси

проглѣдна